

ind, hvis de søger. Som et eksempel kan nævnes, at 2 pct. af ansøgerne på jern og metal i 1981 var piger mod kun 1 pct. af de optagne.

Ad nr. 2

Det er af stor betydning, at de piger, der påbegynder en utraditionel uddannelse, har personer af samme køn at identificere sig med, så de kan få tillid til, at de har lige så gode muligheder for at blive dygtige til deres fremtidige erhverv som drengene. Kvindelige lærere vil også kunne modvirke det traditionelt meget mandsdominerede miljø på de pågældende uddannelsessteder. Endvidere vil de sandsynligvis i højere grad have forståelse for pigernes specielle problemer end mandlige lærere.

Pr. 1. januar 1977 udgjorde de kvindelige lærere kun 9 pct. af lærerkræfterne ved de tekniske skoler og 25 pct. af lærerkræfterne ved handelsskolerne.

Ad nr. 3

Også på vejledningsområdet er det vigtigt, at pigerne møder kvinder, når de søger råd og hjælp. Det vil i høj grad kunne have en gavnlig indflydelse på pigernes gennemførelsesprocent. Kvindelige vejledere vil også kunne spille en rolle ved oprettelse og gennemførelse af de kurser, der foreslås i nr. 4.

Ad nr. 4

Pigerne har på flere måder dårligere forudsætninger end drengene, når de påbegynder en traditionel mandeuddannelse. Deres holdning vil ofte være præget af egne og omgivelsernes fordomme, og en pigeopdragelse har som oftest ikke lagt særlig vægt på håndværksmæssige færdigheder. Disse piger har altså brug for særlig støtte ved indgangen til EFG. De kan på den måde også lære hinanden at kende, så de kan støtte hinanden i det daglige på tværs af klasser og eventuelt også på tværs af fag. Denne kontakt i dagligdagen må støttes af opfølgingskurser senere i forløbet.

Ad nr. 5

Det ekstra store frafald af piger på overgangen mellem basisår og 2. del viser, at det også er nødvendigt at yde speciel støtte til pigerne dér. Den store mangel på praktikpladser i de traditionelle kvindefag og arbejdsgivernes traditionelle tilbøjelighed til at foretrække mandlig arbejdskraft gør, at man i disse fag, f.eks. i servicefagene, må sikre pigerne en andel i praktikpladssøgende. I de fag, hvor der kun er få kvinder, er det væsentligt, at de alle gennemfører deres uddannelse, så der efterhånden kan rettes op på de bestående skævheder. Her må pigerne altså have fortrinsret til pladserne.

Ad nr. 6

De største problemer med at gennemføre en sådan ordning findes på det private arbejdsmarked. Her må arbejdsgivernes ret til suverænt at vælge og vrage mellem ansøgerne til praktikpladser indskrænkes. Der må indføres en styring og koordinering af al tildeling af praktikpladser. Det vil også være en naturlig følge af den statsstøtte, der gives, at det offentlige får mulighed for at øve indflydelse på, hvad der foregår på dette område. Der vil så kunne tages hensyn både til ansøgernes køn og til, hvor længe ansøgeren har været uden praktikplads. Samtidig undgår man den ydmygende situation, som de praktikpladssøgende sættes i nu, hvor de undertiden må prøve at »sælge sig selv« 40-50 forskellige steder.

Ad nr. 7

En væsentlig forudsætning for, at flere piger vælger et utraditionelt fag, er, at de opmuntres til det i folkeskolen. Men i øjeblikket er kun 13 pct. af skolevejlederne kvinder. Det er af mange grunde uheldigt, bl.a. fordi kvinder i højere grad end mænd er opmærksomme på kønsdiskrimineringen og indstillede på at modarbejde den. Kvindelige vejledere vil også i højere grad kunne styrke pigernes selvtillid og fungere som positive identifikationsfigurer for dem.